Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.074 van 14 december 1999

A. 65.279/VIII-1289

In zake: **de vereniging zonder winstoogmerk "Aktie en Vrijheid"**,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Philippe LEVERT, advocaat, Clementinalaan 3
1060 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 25 augustus 1995 ingediende verzoekschrift waarbij de vereniging zonder winstoogmerk "Aktie en Vrijheid" de nietigverklaring vordert van :

"1) de beslissing van 26 juni 1995 waarbij de Controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van de militairen beslist dat de Algemene Centrale van het Militair Personeel, afgekort als ACMP, het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel;

2) de beslissing van 26 juni 1995 waarbij dezelfde Controlecommisie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van de militairen beslist dat de vzw "Actie en Vrijheid" niet het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en niet representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen

de overheid en de vakbonden van het militair personeel";

Gelet op arrest nr. 58.947 van 29 maart 1996, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 april 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 november 1999, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 26 november 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende vereniging verschijnt, en van de heer GERITS, majoor-militair administrateur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 58.947 van 29 maart 1996;

Overwegende dat de verwerende partij een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt "tegen de persoon van de verzoekende partij"; dat ze op basis van de statuten van de verzoekende partij bedenkingen heeft bij de regelmatigheid van de beslissingen om in rechte op te treden en een advocaat aan te wijzen die de genoemde vereniging vertegenwoordigt;

Overwegende dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat de raad van bestuur van de verzoekende vzw op 25 juli 1995 overeenkomstig haar statuten, zoals die toen van kracht waren, besloten heeft dit beroep in te stellen en in het kader daarvan machtiging te geven aan de advocaat die het verzoekschrift heeft ondertekend, terwijl de voortgang van het dossier in naam van de vereniging aan twee bestuurders is toevertrouwd; dat de advocaat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij lijkt te betogen, de vereniging niet krachtens een delegatie van bevoegdheid vertegenwoordigt, maar krachtens de vertegenwoordigingsbevoegdheid die hij zowel uit het Gerechtelijk Wetboek put als uit artikel 19, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij het belang van de verzoekende partij betwist, enerzijds op de grond dat ze "niet als representatief kan worden beschouwd en het belang van de militairen die ze wil vertegenwoordigen dus niet naar behoren bij de Raad van

State kan verdedigen" en anderzijds op de grond dat de verzoekende partij nooit als de organisatie met het grootste aantal bijdrageplichtige leden zal kunnen worden beschouwd, zodat ze geen enkel voordeel uit haar beroep kan halen; dat ze in bijkomende orde betoogt dat het aan de Raad van State staat om, "in het kader van zijn bevoegdheid tot marginale toetsing, van de drie betrokken vakorganisaties de aan de controlecommissie overgezonden lijsten te eisen en alle nodige verificaties te verrichten";

Overwegende dat de verzoekende partij, die de beslissingen omtrent de representativiteit van een andere vakorganisatie en omtrent haar eigen niet-representativiteit betwist, wat het eerste onderdeel van de exceptie betreft belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden handelingen; dat het tweede onderdeel van de exceptie verband houdt met de grond van de zaak, aangezien de verzoekende partij de regelmatigheid van de telling aanvecht;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 108 van de Grondwet, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid van de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 19 ervan, en aan onbevoegdheid van de steller van de handeling; dat ze in hoofdzaak betoogt dat de eerste bestreden handeling tot gevolg heeft dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van een commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst uitwerking krijgt, terwijl de Koning, door zich niet te houden aan de verplichting om de voornoemde wet van 11 juli 1978 binnen een redelijke termijn uit te voeren,

niet bevoegd was om het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 te wijzigen; dat ze voorts aanvoert dat de onwettigheid van het koninklijk wijzigingsbesluit van 11 augustus 1994, dat door de eerste bestreden handeling uitwerking krijgt, de onwettigheid van de tweede bestreden handeling tot gevolg heeft; dat ze die stelling uiteenzet in haar memorie van wederantwoord, waarbij ze benadrukt dat het genoemde koninklijk besluit van 11 augustus 1994 de wet van 11 juli 1978 oneigenlijk ten uitvoer legt, "aangezien het tot gevolg heeft dat slechts één organisatie als representatief wordt beschouwd op basis van een definitie van het begrip "bijdrageplichtig lid" die sterk vatbaar is voor kritiek"; dat ze wijst op de omstandigheid dat "de ACMP, die bij de bestreden handeling als representatieve vakorganisatie is erkend, krachtens artikel 106 van het koninklijk besluit van 25 april 1996 tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 die hoedanigheid behoudt tot een nieuwe beslissing over de representativiteit wordt genomen"; dat het volgens verzoekster logisch was geweest "die wet in haar geheel uit te voeren in plaats van eerst een vakorganisatie aan te wijzen om in de CAMP zitting te hebben, aangezien de wet van 11 juli 1978 uitwerking had"; dat ze in haar laatste memorie voorts opmerkt dat de bestreden handelingen gebaseerd zijn op het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 tot oprichting van de controlecommissie bedoeld in artikel 11 van de voornoemde wet van 11 juli 1978 en dat dit koninklijk besluit niet de enige manier was om die wet uit te voeren, zelfs al kan het als een maatregel tot uitvoering ervan worden beschouwd;

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de verzoekende partij belang heeft bij dat eerste middel, dat ze irrelevant en onwerkzaam acht; dat ze uiteenzet dat enerzijds het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van een commissie van advies voor het militair personeel (afgekort als CAMP) volledig is opgeheven bij artikel 104 van het koninklijk

besluit van 29 (lees: 25) april 1996 en dat anderzijds het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 waarbij de samenstelling van de CAMP wordt gewijzigd, niet in werking is getreden als gevolg van de beslissing van de controlecommissie, maar als gevolg van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de naam van de representatieve vakorganisatie;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 is opgeheven nadat de bestreden handelingen waren gesteld; dat die handelingen het resultaat van een telling bevatten die niet alleen uitwerking heeft gehad tussen de datum van kennisgeving en bekendmaking ervan en de datum van de opheffing van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964, maar bovendien bestemd is om ook uitwerking te hebben in het kader van het vakorganisatorisch bestel van de wet van 11 juli 1978; dat de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad bovendien een materiële handeling is die noodzakelijkerwijs steunt op de beslissing waarbij, krachtens een bepaling waarvan de verzoekende partij de wettigheid aanvecht, de datum van inwerkingtreding wordt bepaald van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 waarbij de samenstelling van de CAMP wordt gewijzigd; dat de exceptie voor een deel ongegrond is en voor een deel verband houdt met de grond van de zaak;

Overwegende dat de ongrondwettigheid van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 waarbij de CAMP is opgericht, is vastgesteld bij arrest nr. 77.263 van 27 november 1998 en bevestigd is bij arrest nr. 82.934 van 18 oktober 1999; dat in laatstgenoemd arrest bij wijze van gevolg ook het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 tot wijziging van het genoemde koninklijk besluit van 20 oktober 1964 ongrondwettig is bevonden en vernietigd; dat de aldus vernietigde handeling geacht wordt nooit te hebben bestaan, zodat de eerste bestreden handeling niet tot gevolg kon hebben dat "de erkende

beroepsorganisatie die volgens het resultaat van de telling door de controlecommissie bedoeld in artikel 11 van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst voldoet aan de voorwaarde gesteld in artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978, gewijzigd bij de wet van 21 april 1994" - in casu de Algemene Centrale van het Militair Personeel (ACMP) - de mogelijkheid krijgt om de leden aan te wijzen die binnen de CAMP het personeel vertegenwoordigen; dat de telling die de controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van de militairen heeft uitgevoerd en die in de bestreden handelingen haar beslag krijgt, echter tot doel had een vakorganisatie aan te wijzen die representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978, niet alleen opdat die zitting kan hebben in de CAMP, maar ook opdat de bij die wet ingestelde onderhandelings- en overlegprocedures kunnen worden gevolgd; dat zowel de oprichting, bij koninklijk besluit van 11 augustus 1994, van een controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties als de telling van de leden van die organisaties om te bepalen of deze representatief zijn, maatregelen tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 zijn; dat de Koning bevoegd was om zulke maatregelen te nemen; dat het niet aan de Raad van State is om zich uit te spreken over de vraag of het opportuun is de wet veeleer op deze dan op gene wijze uit te voeren; dat de eerste bestreden beslissing één van de handelingen is die hebben bijgedragen tot de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 tot wijziging van het reeds genoemde koninklijk besluit van 20 oktober 1994; dat dit koninklijk besluit van 11 augustus 1994 vernietigd is bij arrest nr. 82.934 van 18 oktober 1999; dat die constatatie, gesteld dat het middel gegrond is voorzover het tot doel zou hebben te verhinderen dat een handeling in werking trad waarvan de verzoekende partij

de nietigverklaring vorderde, niets aan de rechtsordening verandert, aangezien het koninklijk besluit inmiddels vernietigd is; dat geen enkel aspect van het middel opgaat;

Overwegende dat een tweede middel wordt ontleend "aan schending van artikel 159 van de Grondwet, schending van artikel 10 van de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector, schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten"; dat de verzoekende partij uiteenzet dat in de artikelen 9 en 20 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 tot oprichting van de controlecommissie bedoeld in artikel 11 van de wet van 11 juli 1978 wordt gedefinieerd wat moet worden verstaan onder bijdrageplichtig lid, dat de Koning bij artikel 11, § 3, van de voornoemde wet van 11 juli 1978, ingevoegd bij de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector, gemachtigd is dat begrip te definiëren, dat de besluiten tot uitvoering van die laatste wet vastgesteld dienen te worden na overleg in de Ministerraad en dat omtrent de tweede bestreden handeling zulk overleg niet heeft plaatsgehad;

Overwegende dat de voormelde wet van 1 september 1980 van toepassing is op het militair personeel van de krijgsmacht; dat ze handelt over de voorwaarden voor de toekenning van een vakbondspremie en dat de artikelen 2, §§ 2 en 4, en 5, §§ 3, 4 en 6, ervan de Koning machtigen bepaalde maatregelen ter uitvoering van de bewuste wet te nemen; dat artikel 9 ervan artikel 14 aanvult van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, alsmede artikel 11 van de voornoemde wet van 11 juli 1978, door de Koning te machtigen om

inzonderheid te bepalen wat dient te worden verstaan onder "bijdrageplichtig lid"; dat artikel 10, eerste lid, van de wet van 1 september 1980 bepaalt : "De koninklijke besluiten houdende uitvoering van deze wet worden in Ministerraad overgelegd"; dat in geen enkele bepaling van de wet van 11 juli 1978 staat dat de besluiten tot uitvoering van die wet dienen te worden vastgesteld na overleg in de Ministerraad; dat de wet van 1 september 1980 de wet van 11 juli 1978 op dat punt niet gewijzigd heeft; dat artikel 10 ervan alleen van toepassing is op de besluiten die nodig zijn voor de uitvoering ervan en niet op die welke nodig zijn voor de uitvoering van de wetten die ze wijzigt; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat een derde middel ontleend is aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat de verzoekende partij tegen artikel 20 van de bestreden handeling inbrengt "dat tevergeefs gezocht wordt naar de grondslag van het verschil in behandeling waarin de overgangsbepaling voorziet tussen de erkende beroepsorganisaties in de zin van artikel 12 van de voornoemde wet van 11 juli 1978 en de andere vakorganisaties bedoeld in artikel 2, § 3, 1°, 2°, 4° en 5°, van de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector", "dat dit des te meer nodig is daar tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet van 21 april 1994 tot wijziging van de wet van 11 juli 1978 gepreciseerd is dat de representatieve vakorganisatie in de zin van artikel 5, 2°, van deze wet van 11 juli 1978 "vanzelfsprekend dezelfde vakbondsbijdrage als de andere zal ontvangen" en "dat de overgangsbepaling van dit artikel dus discriminatoir blijkt ten opzichte van de verzoekende partij, die door de toepassing van dat criterium van 0,74 pct. onmiddellijk concurrentie ondervindt van andere vakorganisaties die tot dusver niet dat percentage hebben toegepast, terwijl ze daartoe gehouden waren met

toepassing van het voormelde koninklijk besluit van 30 september 1980";

Overwegende dat artikel 9, tweeede lid, van het bestreden besluit als volgt omschrijft wat onder "bijdrageplichtig lid" dient te worden verstaan :

" het personeelslid, dat lid is van de betrokken syndicale organisatie op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan het tellingsjaar en dat minstens voor de laatste drie maanden van dat voorafgaande jaar een syndicale bijdrage betaald heeft. De jaarlijkse syndicale bijdrage is ten minste gelijk aan 0,74 pct. van het bedrag van de geïndexeerde gewaarborgde brutojaarbezoldiging van toepassing op 1 juli van het jaar dat voorafgaat aan het tellingsjaar. De syndicale bijdrage wordt berekend op grond van het laagste bedrag van de jaarbezoldiging gewaarborgd aan de militair die 21 jaar oud is. De uitkomst van de hiervoor bedoelde bewerking wordt tot op het lagere vijfvoud afgerond";

dat artikel 20 van hetzelfde besluit de volgende overgangsbepaling bevat :

" In het kader van de eerste toepassing van artikel 5, 2°, van de wet en met het oog op het verrichten van de telllingen die moeten leiden tot de vaststelling door de controlecommissie van de representativiteit of van de niet-representativiteit, wordt verstaan onder bijdrageplichtig lid : het personeelslid dat op de dag bepaald met toepassing van artikel 19, tweede lid, lid is van de betrokken syndicale organisatie, en dat gedurende de laatste drie maanden van het jaar dat voorafgaat aan het tellingsjaar een syndicale bijdrage betaald heeft die vrij bepaald wordt door de syndicale organisatie en die ten minste gelijk is aan de bijdrage die gevraagd wordt op 1 januari 1994";

Overwegende dat de stelling van de verzoekende partij steunt op de tweevoudige hypothese dat het koninklijk besluit van 30 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector van toepassing is op de telling die tot doel heeft de representatieve vakorganisatie in de zin van artikel 5, 2°, van de voormelde wet van 11 juli 1978 aan te wijzen, enerzijds, en dat de begrippen bijdragebetalend lid en

bijdrageplichtig lid gelijkwaardig zijn, anderzijds; dat het koninklijk besluit van 30 september 1980, genomen ter uitvoering van de wet van 1 september 1980, alleen tot doel heeft de voorwaarden en de nadere regels voor de toekenning van die premie te preciseren; dat deze voorwaarden en nadere regels, behalve indien dit uitdrukkelijk anders zou voorgeschreven zijn, niet in verband mogen worden gebracht met een ander oogmerk zoals de telling van de leden van een vakorganisatie; dat anderzijds de begrippen bijdragebetalend lid en bijdrageplichtig lid van een vakorganisatie afzonderlijke begrippen zijn; dat de bijdragebetalende leden de leden zijn aan wie een vakbondspremie wordt toegekend, terwijl de bijdrageplichtige leden, een begrip dat opgenomen is in de wet van 11 juli 1978, de leden zijn die in aanmerking worden genomen om te bepalen of een vakorganisatie al dan niet representatief is; dat de omstandigheid dat de bijdragevoet die bepaald wordt in artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 30 september 1980 dezelfde is als die welke voorgeschreven wordt bij artikel 9, tweede lid, van het bestreden besluit, onvoldoende grond oplevert om de begrippen bijdrageplichtig lid en bijdragebetalend lid gelijk te stellen, inzonderheid omdat door de vaststelling van een lagere bijdragevoet dan 0,74 pct. de toekenning van een vakbondspremie niet afgeschaft wordt, maar alleen het bedrag ervan verminderd wordt; dat de door de verzoekende partij aangevochten overgangsbepaling bijgevolg geen schending van het gelijkheidsbeginsel oplevert; dat de verzoekende partij overigens, vóór 1 januari 1995, naar het voorbeeld van andere vakorganisaties, aan haar leden een lagere bijdrage had kunnen vragen dan de referentie-bijdragevoet van 0,74 pct.; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat een vierde middel wordt ontleend "aan schending van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 tot oprichting van de controlecommissie bedoeld in artikel 11 van de wet van 11 juli 1978 tot

regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid aan de artikelen 9, 12, 13, 14, 15 en 20 ervan, aan dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding"; dat de verzoekende partij de controlecommissie ten laste legt dat ze zich bij het beoordelen van de hoedanigheid van bijdrageplichtig lid, aangemeld na 1 januari 1995, gebaseerd heeft op een bijdrage waarvan niet kan worden bepaald hoe het bedrag ervan is vastgesteld; dat ze in haar memorie van wederantwoord kritiek levert op het cijfer dat de verwerende partij in aanmerking heeft genomen en op basis van het cijfer dat volgens haar in aanmerking moet worden genomen aanvoert dat ervan moet worden uitgegaan dat de vakbondsbijdrage 335 frank en niet 333 frank bedraagt; dat ze bovendien kritiek heeft op de manier waarop de representativiteit is gecontroleerd en in dat verband onderstreept dat niet systematisch is nagegaan of :

" 1° alle leden die door de ACMP als bijdrageplichtige worden voorgesteld, in actieve dienst zijn als militair;
2° alle leden die door de ACMP als bijdrageplichtige worden voorgesteld, als bewijs voor hun persoonlijke lidmaatschap individueel hun bijdrage hebben betaald;
3° een lid dat door de ACMP als bijdrageplichtige wordt voorgesteld, geen lid is van een andere vakorganisatie, voorzover het bij artikel 12, 4°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel verboden is aangesloten te zijn bij twee vakbonden";

dat ze in haar laatste memorie benadrukt dat het administratief dossier geen stukken over de telling bevat; dat ze toegeeft dat dit te wijten is aan de toepassing van artikel 18 van het koninklijk besluit van 11 juli 1994 tot oprichting van de controlecommissie, dat bepaalt : "De commissie zendt aan de overheden en aan de syndicale organisaties alle voorgelegde stukken terug van zodra de controletaak beëindigd is"; dat de verzoekende partij in dat verband verwijst naar de tekst van artikel

21 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en zich afvraagt of de Koning bevoegd is daarvan af te wijken; dat ze aanvoert dat het niet-overleggen van door de controlecommissie gebruikte stukken een onwettige belemmering is van de uitoefening van de wettigheidstoetsing door de Raad van State en dat de verzoekende partij verplichten om te bewijzen dat haar bezwaren op nauwkeurige gegevens steunen, een omkering van de bewijslast is; dat volgens haar voorts dient te worden opgemerkt, zoals blijkt uit de stukken 3 en 4 die bij de laatste memorie zijn gevoegd, dat de door de commissie in aanmerking genomen hoedanigheid van lid van de ACMP moeilijkheden oplevert, aangezien die organisatie verscheidene categorieën leden telt;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat het bedrag van de vakbondsbijdrage die in aanmerking wordt genomen voor de telling van de bijdrageplichtige leden is vastgesteld op basis van een jaarbezoldiging van 480.736 frank; dat artikel 7 van de wet van 20 mei 1994 houdende de geldelijke rechten van de militairen als volgt luidt :

" De jaarbezoldiging van de militair die de leeftijd van 21 jaar bereikt heeft, bedraagt nooit, voor volledige prestaties, minder dan :
- 489.139 frank, indien de betrokkene, wat de sociale zekerheid betreft, onderworpen is aan de regeling inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, sector geneeskundige verzorging;
- 480.736 frank in de andere gevallen";

dat niet wordt aangegeven waarom voor het laagste van de twee bedragen is gekozen, maar dat die constatatie geen gevolgen heeft, aangezien, zoals de verzoekende partij zelf in een brief van 7 augustus 1995 aan de Minister van Landsverdediging opmerkt, de leden van de ACMP in 1995 340 frank als bijdrage hebben betaald, wat 5 frank meer is dan het minimumbedrag dat volgens de verzoekende partij moest worden afgehouden; dat het middel uit dat oogpunt niet gegrond is;

Overwegende dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat de door de commissie uitgeoefende controle betrekking had op het bedrag van de bijdrage, de ledenlijst en de boekhoudkundige stukken die waren ingediend door de organisaties die als representatief wilden worden beschouwd; dat in geen van de in het middel vermelde bepalingen andere controles worden vereist; dat de verzoekende partij, die klaagt dat sommige gegevens niet systematisch zijn gecontroleerd, noch in het inleidend verzoekschrift, noch in de memorie van wederantwoord aangeeft in welk opzicht dat noodzakelijk of gewoonweg relevant was geweest; dat ze pas in haar laatste memorie enige, overigens beperkte uitleg daarover geeft; dat ze meteen had moeten aangeven in welk opzicht de door haar aangevochten lacunes in strijd waren met de bepalingen die in het middel worden genoemd en in welk opzicht ze haar nadeel zouden kunnen berokkenen; dat het hier niet gaat om een omkering van de bewijslast, maar om een voorwaarde die vervuld moet zijn opdat de middelen ontvankelijk zijn; dat gelet op het feit dat de ACPM aanzienlijk meer leden heeft die als bijdrageplichtige in aanmerking komen dan de verzoekende partij (2841 bij de ACPM tegenover 129 bij de verzoekende partij), het niet waarschijnlijk is dat de controle van de gegevens die de verzoekende partij aanhaalt, een zodanige omkering tot gevolg had kunnen hebben dat de verzoekende partij als representatief had moeten worden beschouwd; dat die hypothese des te minder geloofwaardig is, daar een derde vakorganisatie, volgens een beslissing van de controlecommissie, eveneens van 26 juni 1995, die niet door de verzoekende partij wordt aangevochten, 695 bijdrageplichtige leden telt; dat het middel uit dat oogpunt niet-ontvankelijk is; dat er dus geen grond is om te onderzoeken of de Koning bevoegd was om te bepalen dat "de commissie (...) aan de overheden en aan de syndicale organisaties alle voorgelegde stukken terug(zendt) van zodra de controletaak beëindigd is",

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op veertien december 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
de Hr.	SCOHY,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier, **De Voorzitter,**

G. SCOHY. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**